

γιαγκίνι

γιαγκίνι κ. **γιαγκίνι, το**, ουσ. [<τουρκ. yangin]. **1.** η πυρκαγιά, η φωτιά, ιδίως αυτή που προέρχεται από εμπρησμό. (Λαϊκό τραγούδι: *σαν της Σμύρνης το γιαγκίνι στο ντουινιά δεν έχει γίνει, κήκε κι έγινε στάχτη κι έβγαλ' ο Κεμάλ το άχτι*). **2.** κατ' επέκταση, η αφόρητη ζέστη: «γιαγκίνι σαν το φετινό καλοκαίρι είχαμε χρόνια να περάσουμε»·

- *άναψε γιαγκίνι στην καρδιά μου*, ένωσα μεγάλο ερωτικό πόθο, πυρπολήθηκα από έρωτα: «απ' την πρώτη ματιά που της έριξα άναψε γιαγκίνι στην καρδιά μου». (Λαϊκό τραγούδι: *στη Δραπετσώνα μια κούκλα μ' έχει κάψει κοριτσάρα, τσαχπίνα, λυγερή στην καρδιά μου γιαγκίνι έχει ανάψει* κι αφού το ξέρει μου κάνει το βαρύ)·

- *έχω γιαγκίνι στην καρδιά*, έχω μεγάλο ερωτικό πόθο, φλέγομαι από έρωτα: «κάθε φορά που βλέπω αυτή τη γυναίκα, κορώνω, γιατί έχω για πάρτη της γιαγκίνι στην καρδιά». Συνών. *έχω λάβρα στην καρδιά*·

- *τον κάνω να φωνάζει γιαγκίν βαρ* [τουρκ. yangin var (= υπάρχει πυρκαγιά)], **α.** (στη γλώσσα της αργκό) τον φέρνω στο σημείο, που δεν μπορεί να κάνει άλλο υπομονή και ξεσπάει: «πώς να μη φωνάζει γιαγκίν βαρ ο άνθρωπος με τέτοια γκρινιάρια γυναίκα που έχει!». **β.** τον πιέζω, τον εξαναγκάζω για κάτι και τον φέρνω σε πολύ δύσκολη θέση: «μόνο αν τον κάνεις να φωνάζει γιαγκίν βαρ, θα πάρεις πίσω τα λεφτά σου».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας